

Posudek vedoucího na práci Jakuba Imricha Ruské snahy o export zemního plynu do Čínské lidové republiky do roku 2014

Vypracoval: Mgr. Karel Svoboda, Ph.D.

Předkládaná práce se věnuje problematice perspektiv vývozu ruského zemního plynu do Čínské republiky. Téma je velmi aktuální, neboť si právě od exportu do Číny Rusko slibuje výrazné vylepšení své pozice a diverzifikaci portfolia svých zákazníků. Práce si přitom správně všímá určitého rozporu mezi deklarovanými cíli a strategickým partnerstvím na jedné straně, na druhé straně mezi výrazně skromnější realitou. Práce je tak ukončena rokem 2014, kdy byla podepsána dohoda mezi Čínou a Ruskem o dodávkách zemního plynu. Přitom se ale nezřiká kritického zhodnocení této dohody a jejího dopadu na mezinárodní trhy se zemním plynem.

Pochybnosti lze mít o první části práce, která se zabývá historií rusko-čínských vztahů. Není příliš jasné, proč se vlastně v práci o dodávkách plynu objevuje, zvláště pokud nastává skok od Gorbačova k Putinovi. Tato část by si tak zasloužila buď hlubší integraci do textu, aby čtenář mohl pochopit, proč se vlastně v textu objevuje, nebo vynechání. U dalších částí, tedy hodnocení motivací Ruska a Číny ke spolupráci autor argumentuje přesvědčivě, podkládá vše čísly a statistikami, což je v práci podobné povahy velmi důležité. Z chyb bych zde zmínil snad jen náhlé „uskočení“ do ruské problematiky v kapitole o čínské motivaci (str. 14).

V další části, která je přímo těžištěm práce, se autor zabývá samotnými jednáními, která mezi Ruskem a Čínou probíhala. Autor se v nich věnuje především dvěma otázkám, a to problémům spojeným s cenami dodávek zemního plynu do Číny. Ta požaduje dodávky za ceny výrazně nižší, než jaké v současné době platí Evropa. Druhým problémem jsou vyjednávání ohledně zdrojů a vedení plynovodů, kdy se Rusko snažilo vedle východního směru prosadit také vybudování plynovodu z již existujících polí na západě Sibiře. Pro Čínu existovaly závažné důvody pro trvání na svých pozicích již jen z důvodu nutnosti udržet domácí ceny zemního plynu na nižší úrovni, v případě plynovodů se pak jedná o čínskou snahu nebýt vtažena do soupeření mezi Ruskem a Západem, ale spíše z něj těžit. Oceňuji, že byl autor schopen tyto okolnosti do práce včlenit a odpovídajícím způsobem podložit.

Z náležitostí, které má diplomová práce obsahovat, nic nechybí. Autor rozebírá svůj metodologický přístup, jako i kritiku pramenů a literatury. Využívá hlavně anglojazyčné zdroje, s ruskými přitom nakládá s velkou opatrností. To samé se týká i novinových článků, které velmi často obsahují chyby, mohou být různým způsobem zbarvené či jinak ovlivněné. Fakt, že vědomí tohoto faktu zmiňuje, představuje z metodologického hlediska pozitivní věc.

Bohužel, práci nejsem schopen posoudit z hlediska jazykového. Občas se nicméně objevují chyby ve vazbě, jako například „Ruská federácia má až 25% svetových zásob zemného plynu, a preto bude schopné v prípade uzavretia jednaní čínsky dopyt uspokojit“ (str. 11). Nejde ale o nijak vysokou míru výskytu. Z dalších formalit lze vytknout nerespektování citační normy u opakovaných citací (str. 27 např.)

Otázky k obhajobě:

- Dohoda mezi Ruskem a Čínou vyvolala velké spekulace hlavně o ruské „nutnosti“ takovou dohodu uzavřít. Mohl byste toto téma detailněji rozebrat?

Práci tak doporučuji k obhajobě s výsledkem **výborně**.

V Praze dne 17. 6. 2015